

UITSPRAAK

SGIM 2020-24

Van

de door de Stichting Geschilleninstantie Mondzorg ingestelde Geschillencommissie Mondzorg als bedoeld in artikel 3 Reglement Geschilleninstantie Mondzorg d.d. 1 januari 2017 van de Stichting Geschilleninstantie Mondzorg (hierna te noemen het 'Reglement').

Inzake

de geschilprocedure van mevrouw A, wonende te B (hierna te noemen 'klaagster'), tegen mevrouw C, tandarts te D (hierna te noemen 'verweerster'). Verweerster is via de klachtenregeling van de [beroepsvereniging] aangesloten bij de Stichting Geschilleninstantie Mondzorg.

Verloop van de procedure

1. Klaagster maakte het geschil aanhangig bij de Stichting Geschilleninstantie Mondzorg door het indienen van een op 3 juli 2020 ondertekend geschilformulier. De Stichting Geschilleninstantie Mondzorg ontving dit geschilformulier op 7 juli 2020.
2. De Stichting Geschilleninstantie Mondzorg ontving het door klager verschuldigde griffiegeduld op 3 juli 2020.
3. Verweerster diende het verweerschrift in op 19 augustus 2020.
4. Klaagster vulde haar geschilformulier aan per e-mail van 2 oktober 2020.
5. Partijen zijn bij brief van 1 oktober 2020 uitgenodigd voor een hoorzitting op 6 november 2020.
6. De hoorzitting vond plaats op 6 november 2020 te Veenendaal. Verweerster is niet ter zitting verschenen, hetgeen zij voorafgaand kenbaar had gemaakt aan de Stichting Geschilleninstantie Mondzorg. Klaagster is ter zitting verschenen, vergezeld door haar dochter.

Het geschil

Klaagster verwijt verweerster dat zij bij het uitvoeren van de periodieke controles niet heeft gehandeld zoals mag worden verwacht van een redelijk bekwaam en redelijk handelend tandarts. Klaagster voert hiertoe in haar klacht en ter zitting – zakelijk weergegeven en in de kern – het volgende aan.

Klaagster was meer dan tien jaar patiënte in de praktijk van verweerster en haar man. Zij heeft verweerster laten weten dat zij in 2003 een nieuwe hartklep heeft gekregen als gevolg van een bacteriële infectie aan haar biologische hartklep.

Verweerster als ook haar man die sinds een half jaar opvolgend tandarts van klaagster is, vertelde klaagster altijd dat haar gebit in orde was, zo ook tijdens het controlebezoek van 30 september 2019. Drie weken na deze controle kreeg klaagster echter een ontsteking aan haar achterste kies. Mede gelet op het feit dat zij in 2003 vanwege een bacteriële infectie een nieuwe hartklep moest ontvangen, bezocht klaagster diezelfde avond nog een spoed tandarts. Deze tandarts stelde een abces vast alsmede een breuk in de wortel onder de kies, schreef antibiotica voor en zei dat klaagster de volgende dag naar verweerster moest. Toen klaagster de volgende dag verweersters praktijk belde voor een afspraak werd om verzekeringstechnische redenen voorgesteld dat klaagster een afspraak zou maken bij een kaakchirurg.

Klaagster kon diezelfde middag terecht bij een kaakchirurg. Deze kaakchirurg stelde op basis van röntgenfoto's vast dat er een ontsteking aanwezig was onder de desbetreffende kies alsook een pocket van 12 millimeter en een pocket van 9 millimeter met ontsteking bij een andere kies. De kaakchirurg verwijderde de onderste kies en stelde voor om de andere kies ook te verwijderen, mede met het oog op klaagsters medische verleden ten aanzien van haar hartklep.

Klaagster verwijt verweerster dat zij het gebit van klaagster tot haar overgang naar de opvolgend tandarts, de man van verweerster, telkens als "in orde" heeft beoordeeld en dus de ontstekingen noch de pockets op geen enkel moment heeft geconstateerd.

Klaagster vordert op het geschilformulier een schadevergoeding van € 600,-- bestaande uit de kosten voor het verwijderen van de kies door de kaakchirurg, een rekening van verweersters praktijk en de rekening van de spoed tandarts.

Het verweer

Verweerster voert in haar verweerschrift – zakelijk weergegeven en in de kern – het volgende verweer.

Klaagster heeft aan verweerster nooit kenbaar gemaakt dat zij klachten had. Bovendien heeft verweerster dit ook niet op röntgenfoto's kunnen vaststellen omdat klaagster vanuit kosten oogpunt nooit wilde dat er röntgenfoto's werden gemaakt.

Verweerster verwees klaagster naar de kaakchirurg omdat zij hartpatiënt is en extractie van element 47 waarschijnlijk gecompliceerd zou worden.

Verweerster meent dat de door de kaakchirurg bij klaagster geconstateerde pockets zullen zijn ontstaan door de breuk bij element 47 en dus in korte tijd zijn ontstaan, aangezien zij die anders dan zelf zou hebben opgemerkt.

Verweerster is van oordeel dat de twee kiezen bij klaagster weliswaar moesten worden geëxtraheerd maar niet vanwege haar tandheelkundig handelen en verzoekt de Geschilleninstantie daarom klaagsters vordering gelet op het voorgaande integraal af te wijzen.

De beoordeling

Bevoegdheid Geschilleninstantie

De Geschilleninstantie is op grond van artikel 3 Reglement bevoegd om uitspraak te doen over een geschil dat is ingediend tegen een zorgaanbieder die bij Stichting Geschilleninstantie Mondzorg is aangesloten. Zorgaanbieders die aangesloten zijn bij de klachtenregeling van de ANT, KNMT, NVM of ONT zijn ook aangesloten bij Stichting Geschilleninstantie Mondzorg en vallen daarom onder de werkingssfeer van het Reglement (artikel 2 Reglement).

De Geschilleninstantie stelt vast dat verweerster is aangesloten bij de klachtenregeling van de [beroepsvereniging]. Dit betekent dat verweerster via deze klachtenregeling is aangesloten bij Stichting Geschilleninstantie Mondzorg. De Geschilleninstantie acht zich dan ook bevoegd om met inachtneming van het bepaalde in het Reglement uitspraak te doen over de klacht.

Ontvankelijkheid

De Geschilleninstantie stelt vast dat geen sprake is van een van de in artikel 9 genoemde gronden voor niet-ontvankelijkheid van klaagster en verklaart klaagster daarom ontvankelijk.

Inhoudelijke beoordeling

De Geschilleninstantie stelt voorop dat een tandarts jegens een patiënt geen resultaatsverplichting heeft maar een inspanningsverplichting. Dit betekent dat een tandarts jegens zijn patiënt niet verplicht is een bepaald resultaat tot stand te brengen, maar wel verplicht is zich een bepaalde inspanning te getroosten, namelijk de inspanning die men mag verwachten van een redelijk bekwaam en redelijk handelend tandarts. De reden hiervoor is dat het bij een geneeskundige behandeling meestal niet mogelijk is een bepaald resultaat te garanderen, omdat het menselijk lichaam in het (genezings)proces een ongewisse factor vormt. Zelfs bij onberispelijk medisch handelen, kan het beoogde resultaat uitblijven. Van een tekortkoming kan dan ook pas worden gesproken als komt vast te staan dat de tandarts zich onvoldoende heeft ingespannen of bij de inspanning een fout heeft gemaakt.

Bij de beantwoording van de vraag of een tandarts heeft voldaan aan deze inspanningsverplichting moeten alle feiten en omstandigheden van het geval worden betrokken zoals deze aan de tandarts ten tijde van de behandeling bekend waren of behoorden te zijn.

De Geschilleninstantie is op basis van de volgende feiten en omstandigheden van oordeel dat verweerster niet heeft gehandeld als mag worden verwacht van een redelijk bekwaam en redelijk handelend tandarts.

Verweerster was bekend met klaagsters hartklepvervanging vanwege een vermoedelijke apicale ontsteking van het element 27 in 2005, waardoor het op de weg van verweerster had gelegen extra zorg en aandacht te besteden aan de mondgezondheid van klaagster ten aanzien van de parodontale en apicale situatie. De Geschilleninstantie heeft niet kunnen vaststellen dat verweerster deze extra zorg en aandacht heeft besteed. Sterker, uit het dossier blijkt niet dat verweerster met klaagster een behandelplan heeft besproken of dat zij ooit een DPSI-score heeft afgenomen bij klaagster.

Op het orthopantomogram (hierna te noemen 'OPT'), een röntgenfoto van de gehele kaak inclusief de kaakgewrichten, die zo wordt genomen dat alle tanden en kiezen daarop te zien zijn, d.d. 25 januari 2011 is te zien dat:

- in element 47 onder de bestaande restauratie cariës aanwezig is tot in de pulpakamer (tandholte);
- een pointsectie in het distale kanaal is geplaatst;
- de rest van het distale kanaal alsmede beide mesiale kanalen en de gehele pulpakamer ongevuld zijn welke kunnen leiden tot (ernstige) verzwakking van het element en een grotere kans geeft op (her)infectie;
- in het element 17, met gevulde wortelkanalen, cariës aanwezig is onder de bestaande restauratie tot in de pulpakamer met eveneens kans op (her)infectie;
- apicaal aan de mesiale radix een radioluentie waarneembaar is alsook een verbreed parodontaal ligament aan de mesiale radices met botresorptie;
- zich een apicale radioluentie bij apicaal element 45 bevindt;
- bij element 36 een soortgelijke situatie als bij element 47 beschreven aanwezig is.

De Geschilleninstantie heeft in het dossier geen enkele beschrijving of opmerking aangetroffen over de risico's die waarneembaar zijn op deze OPT, noch dat verweerster zich in de jaren daarna op enig moment zich voldoende rekenschap heeft gegeven van deze risicovolle situatie.

Klaagster heeft ter zitting verklaard vanaf 2011 geen andere tandarts te hebben bezocht dan verweerster, behoudens de spoed tandarts in 2019 en haar opvolgend tandarts vanaf 2019, zijnde de partner van verweerster.

De Geschilleninstantie verklaart op grond van bovenstaande – ook in onderling verband beschouwd – klagen klacht gegrond.

Schadevergoeding

Nu de klacht door de Geschilleninstantie gegrond is verklaard, komt de vraag aan de orde of de door klagster gevorderde schadevergoeding toewijsbaar is. Daarvoor is in ieder geval nodig dat sprake is van zogeheten 'causaal verband' tussen verweersters verwijtbare handelen en de kosten die klagster vordert. Causaal verband betekent dat klagster in ieder geval moet aantonen dat zij de gevorderde kosten niet had moeten maken als verweerster niet verwijtbaar had gehandeld.

De Geschillencommissie is van oordeel dat het causaal verband tussen verweersters handelen en de kosten die klagster heeft moeten maken is aangetoond zoals hiervoor beschreven. Echter, de Geschilleninstantie heeft op basis van de stukken niet kunnen vaststellen dat de betrokken verzekeraar de door klagster genoemde kosten niet aan klagster heeft uitgekeerd, althans heeft klagster onvoldoende met stukken onderbouwd dat zij hierbij op enige manier zelf kosten heeft moeten maken, bijvoorbeeld in de vorm van een eigen risico-betaling en/of eigen bijdrage. Hierbij acht de Geschilleninstantie gelet op klagen medische historie bovendien aannemelijk dat klagster haar eigen risico van de reguliere zorgverzekering jaarlijks geheel benut, zodat zij haar eigen risico hoe dan ook ieder jaar volledig zal moeten opsouperen en de onderhavige kosten daar dus niet doorslaggevend voor zullen kunnen zijn geweest. Zodoende kan naar het oordeel van de Geschilleninstantie niet worden vastgesteld dat klagster schade heeft geleden. Onder die omstandigheden zal de Geschilleninstantie de vordering afwijzen.

Griffiegeld

Gelet op het feit dat klagsters klacht gegrond is, is de Geschilleninstantie van oordeel dat verweerster het door klagster betaalde griffiegeld dient te vergoeden.

Uitspraak

De Geschilleninstantie:

- verklaart de klacht gegrond;
- wijst de gevorderde schadevergoeding af;
- veroordeelt verweerster tot vergoeding aan klagster van het door haar betaalde bedrag aan griffiegeld ad € 75,- (vijfenzeventig euro).

Namens de Geschilleninstantie,

Veenendaal, 6 november 2020

Met verzenddatum, 24 december 2020